

[Kaj Andresen.]

indbyggertal, at Skanderborg kommune, hvor stiftelsen lå, havde en udgift pr. sygedag på 7 kr. 33 øre, Horsens på 17 kr. 48 øre, Silkeborg på 19 kr. 93 øre og amtsråds kredsen på 32 kr. 56 øre. Det er forståeligt, at en så ulige fordeling af byrderne i forhold til udnyttelsen for de enkelte kommuner hurtigt fratog dem lysten til at medvirke til en fast og varig ordning, og der blev derfor ikke noget af den nye plejestiftelse, ligesom den midlertidige kort efter blev nedlagt.

Det må derfor hilses med stor tilfredshed, at den højtærede socialminister nu i overensstemmelse med den nylig afgivne betænkning stiller forslag om ændringer i forsorgsloven og folkeforsikringsloven, så mulighederne for nyoprettelse af plejehjem bedres betydeligt.

Ifølge forslaget gøres reglerne for oprettelse af plejehjem mere smidige end nu. Det er et fremskridt, at ikke blot amtsråds kredsene, men også dele deraf, købstæderne i amtet eller en enkelt købstad, får adgang til efter behov at oprette hjem. Det vil også øge effektiviteten, at kommunerne får adgang til at indgå overenskomst med private plejehjem om modtagelse af kronisk syge. Hvor sådanne hjem eksisterer og har en sådan standard, at de opfylder de krav, kommunen må stille, vil der uden væsentlige udgifter kunne træffes en ordning.

Der har i det nedsatte udvalg været en række drøftelser om kronisk syge på alderdomshjem og aldersrentemodtagere på plejehjem. Resultatet er i forslaget begrænset til en bestemmelse om, at aldersrentemodtagere i visse tilfælde kan optages på plejehjem for kronisk syge. Denne bestemmelse kan sikkert være af værdi, men jeg går ud fra, at den højtærede socialminister er enig med mig i, at med det begrænsede antal pladser, der findes, bør det være de kronisk syge, der får forret til plejehjemmene.

Den del af forslaget, der er grund til at hilse med størst tilfredshed, og som vil få den væsentligste indflydelse på udviklingen indenfor plejehjemsområdet, er ændringen i refusionsbestemmelserne. Jeg konstaterer dog, at de er ikke blevet mindre indviklede end før, men det er en skavank ved de fleste love, hvor fordeling mellem stat

og kommune skal finde sted ved statstilskud, af udligningsfond, gennem mellemkommunal refusion o. s. v. De nye regler indeholder imidlertid to betydelige fremskridt: for det første at udgifterne til hjemmenes drift fordeles på amt og kommuner i forhold til antallet af plejedage, hvorved den enkelte kommunes udgift kommer til at svare til anvendelsesgraden, for det andet at der af den fælleskommunale udligningsfond ydes et ekstra tilskud pr. plejedag, således at udgifterne til plejehjemmenes drift stort set vil blive fordelt med halvdelen til staten og halvdelen til kommunerne. Med en sådan lempelse i vilkårene vil der uden tvivl og bør der også blive taget initiativ til oprettelse af plejehjem i mange kommuner landet over.

På et enkelt punkt har ministeren ikke fulgt udvalgets betænkning, nemlig ved fastsættelsen af maksimumsprocenten for det ekstraordinære tilskud. Udvalget havde foreslået den fastsat til 75 pct. af det beløb, hvormed udgiften pr. plejedag overstiger refusionstaksten; ministeren foreslår 40 pct. Jeg forstår godt begrundelsen herfor, nemlig hensynet til sikringen af en ligelig fordeling af udgifterne og ønskeligheden af, at udgifterne pr. plejedag ikke bliver for høje. Ordningen vil sikkert også virke tilfredsstillende for den store part af de almindelige plejehjem.

Det fremgår af udvalgets betænkning, at udvalget finder det rigtigt, at der også oprettes hjem med et lidt videre sigte end blot pleje. Her tænkes på hjem med mulighed for beskæftigelsesterapi, hjem, hvor der kan indrettes værksteder, forefindes maskiner og ansættes terapeuter til at assistere ved udviklingen af begrænsede beskæftigelsesmuligheder. Mener den højtærede socialminister, at loven vil åbne mulighed for, at sådanne hjem oprettes?

Bestemmelsen om, at kommunerne kan slutte overenskomst med de private plejehjem, vil, som jeg før sagde, betyde, at den nærmeste tids udvikling på plejehjemmenes område især vil følge denne linie. Sådanne overenskomster vil naturligvis blive afsluttet på de steder, hvor der findes private plejehjem af en virkelig god standard — og det gælder i mange tilfælde — men det kan ikke nægtes, at der med god grund har været rejst kritik mod enkelte af de